

Obarvana sled vode, ki je segala do okenskih polic.
(FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Kompoljski poplavljeneci najbolj rabijo hladilnike

🕒 V dobrepoljski dolini je mnogo poplavljenecv potrebnih konkretne pomoči
🕒 Dobrodošli so kosi pohištva, bela tehnika, drva, tudi sanacijski obrtniki

VLADIMIR JERMAN
vladimir.jerman@slovenskenovice.si

KOMPOLJE 🕒 Štirinajst kilometrov dolga kraška dolina Dobropolje leži 35 kilometrov južno od Ljubljane. V severnem delu štirideset metrov višja kot v južnem se oži proti jugovzhodu in konča v Strugah. Občina Dobropolje šteje 24 naselij in 4000 prebivalcev. Največja vas so Kompolje, žal pa leta 2010 in prejšnji mesec tudi najbolj poplavljenca. Voda je že odtekla, še vedno je kljub intenzivnemu sušenju namočenih na desetine hiš. Ljudje obupujejo zaradi škode, še posebno nad po zalitju neuporabnimi stroji.

Dramatična noč

Kar pomni 73-letni Janez Gačnik, po domače Aploški, ki na hišni številki 4 živi sam, je bila hiša štirikrat poplavljenca: »Prvič, ko še niti v šolo nisem hodil. Pred štirimi leti je bila

bro odneslo, kar pa je iz iverk, je zvito in neuporabno.« Kako les prenaša vodo, ve tudi zato, ker je mizar: »Kot vajenec sem leta 1958 prišel k mizarju Emilu Hočvarju na Vodnikovi 31 v Šiški. Ostal sem pri njem vse do penzije, zapustil sem ga le, ko sem moral za tri leta v mornarico. No, ko sem se upokojil, je delavnico prevzel že sin, prav tako Emil.« Kot posledica povodnji Janezu odpada omet, vsepovsod se razcveta plesen: »Postrgati in beliti bo treba.«

Vrelo iz ponikalnic

Malo naprej, tudi sama, živi 85-letna Ida Meglen: »Sose, eden od njiju je gasilec, sta prišla povedat, da na Vidmu voda že raste. Poklicala sem sina, z vnuki je prihitel dvigati predmete s tal na višje lege, jaz sem obleke in čevlje nosila v nadstropje. Od okna do okna sem hodila gledat, kako voda dere in narašča. Samo visok in močan traktor je še lahko

zapeljal na cesto, drugo vozilo nobeno.«

Opazovala je okolico: »Jaški so v začetku še požirali, potem je iz njih že bruhalo.« Ta voda je strup, pravi Ida: »Ker bruha tudi iz greznic, vse se pomeša. Mi gre še zdaj na bruhanje, ko se spomnim.« Marsikaj se obrne drugače, kot bi pričakovali: »V kleti so zložili šest gajb krompirja na zamrzovalno skrinjo, jih obtežili s čebričo s kislim zemljem ter plinsko jeklenko, še vrtno kosilnico so dali na pokrov – pa je voda vse dvignila in raznesla. Nekaj vaščanov je imelo težave s cisternami za kurilno olje, jih je voda z vsebino vred dvigala, sukala in vdirala v notranjost.« Pavla Pinosa, leto mlajša kot Ida, živi s sinovo družino: »Ker sem na vozičku, so me sin, vnuki in gasilci popokali in odnesli v nadstropje: Gor sem ostala več dni, dokler ni voda odtekla in so počistili.« Posledice poplave se še kar

razkrivajo: »Smo mislili, da smo že dobro posušili in lahko zložim nazaj tudi obleke. Pa zdaj vse smrdijo, ker se je v omari zaredila plesen.« Uršula Šuligoj in Ciril Žgajnar, on jih šteje 76, ona šest let manj, staro hišo št. 76 še vedno pospešeno sušita: »Teklo je kot reka, čez vrt je drlo kot močan potok. Vse je razneslo, komaj smo za silo postavili nazaj.« Odmahmeta: »Sva prišla iz Ljubljane, da bova na stara leta uživala na deželi – zdaj pa to.«

Štiridesetletna hčerka Neli je zaradi prizadete motorike na vozičku od rojstva: »Bogu hvala, sva rekla ob poplavi, da je na varnem na Škofljici v domu Dolfke Boštjančič. Več let sva jo imela tukaj, zdaj jo vsak teden obiskujemo.« Nedaleč od njune hiše je globoka ponikalnica: »Ko se zapolni, začne voda vreti iz nje.«

Prav pride skoraj vse

Čut za dostojanstvo in skromnost našim sogovornikom ne da, da bi glasno stokali, kako jih zaradi stroškov za prenovo zažira strah. Že sicer komaj povežejo konec s koncem, poplavna škoda skrbi še stopnjuje. Kje vzeti za nove stroje (kar jih je zalila voda, se elektromotorji nočejo več zagnati), kose pohištva, ne nazadnje za obutev, obleke, drva, hrano?

Peter Koritnik in Franci Strah iz krajevnega odbora Rdečega križa pojasnjujeta, da poplavljenecv pomagajo, a je stiska velika: »Ljudje so dostopni, opravili smo popis škode. K zbiranju pomoči za naše vaščane je pristopila tudi Fundacija Drevored iz Grosuplja.«

Ta je izpostavila težje primere, med njimi tudi 49-letno priseljenko: »Njeno staro hišo je, prav tako kot leta 2010, dobesedno zajela podivjana reka. Pohištvo je uničeno, hiša popolnoma razmočena, večji del drv ob hiši je odneslo ali pa so ostala premočena in neuporabna za to zimo. Spi na zasilnem ležišču na stari krušni peči. V prostoru je kaos.

Pavla Pinosa (FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Ida Meglen (FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Janez Gačnik (FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Voda je bruhnila iz Podpeške jame. (FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Peter Koritnik in Franci Strah (FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Uršula Šuligoj in Ciril Žgajnar (FOTO: DEJAN JAVORNIK)

Rešena naplavljenka

Med novembrsko ujmo je v Kompoljah naplavilo tudi človeško ribico. Vaščanki jo je uspelo ujeti v posebno torbo, ki ne prepušča svetlobe. Ponjo so prili iz jamskega laboratorija Tular v Kranju. Naprej živi pri njih.

voda še 20 centimetrov višja kot zdaj. Takrat v mojem otroštvu nas je bilo doma ob starših še devet otrok. Samo še štirje smo živi. Že tedaj se je naša družina v poplavi zatekla h Kozarjevim, k njim sem moral tudi zdaj. Zahvaljujem se jim za streho in da so me imeli na hrani. Pa gasilec se zahvaljujem za pomoč.« Časa za reševanje stvari je bilo malo: »Ko voda pridre iz Podpeške jame, je brz v Kompoljah. Vem, kako je, saj sem tudi gasilec. Tokrat so mi skupaj s sosedi prihiteli pomagat dvigati stroje na višje police, odpeljati na varno avto, traktor.«

Ko voda uplahne, ostane v hiši blato: »Sosedove punce, zelo pridne, so mi jo pomagale očistiti.«

Vlaga pa ostane: »Gasilci so mi posodili sušilnik. Kar je masivnega pohištva, jo je še kar do-